



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce: **L. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2014, č. j. 11738/DS/2014/GL, **t a k t o:**

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného, obsah žaloby, vyjádření správního orgánu

[1] Rozhodnutím ze dne 20.8.2014, č.j. 11738/DS/2014/GL, Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Magistrátu města Hradec Králové (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 10.3.2014, sp. zn. P/3183/2013/OS1/Mich. Tímto rozhodnutím uznal prvostupňový správní orgán žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Přičítaným jednáním se měl žalobce dopustit přestupku tím, že porušil ust. § 4 písm. c) a § 70 odst. 2 písm. a) téhož zákona, neboť dne 26.9.2013, v 19:18 hodin řídil v Hradci Králové, na křižovatce ulic Brněnská a Sokolská, osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb,

registrační značky, přičemž se při účasti na provozu na pozemních komunikacích neřídil jeho pravidly, když nerespektoval světelné signalizační zařízení s červeným světlem „Stůj“. Správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 3.000,-Kč a dle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“) a vyhlášky č. 231/1996 Sb.,

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, namítal jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Trval na jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat žalovaného k náhradě nákladů řízení. Své výhrady specifikoval do tří žalobních námitek.

a) Porušení práva na projednání věci za přítomnosti zástupce žalobce (doručování písemností v rozporu se zákonem)

Žalobce namítl, že pro doručování písemností uvedl zmocněnec žalobce správním orgánům e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu. Po dobu dalšího řízení však na tuto elektronickou adresu doručováno nebylo, a proto nelze dovozovat doručení tzv. fikcí na adresu trvalého pobytu, jak mylně činil správní orgán I. stupně. Dále namítl, že uvedený správní orgán odesílal písemnosti z osobní adresy jeho zaměstnankyně, nikoli z elektronické adresy elektronické podatelny. O takto zasílané e-mailové poště se zmocněnec nemohl dozvědět, neboť má vyhrazenou elektronickou adresu toliko pro komunikaci se správními orgány. Pro ostatní poštu má nastaveny SPAM filtry.

Tvrdil, že nebyl řádně vyzván k doplnění odvolání (odstranění vady podání blanketního odvolání spočívající v absenci argumentace rozporu rozhodnutí s právními předpisy), což samo o sobě postačuje ke zrušení rozhodnutí soudem (srov. Městský soud v Praze, 5 Ca 298/2008-52, NSS 1 As 4/2009, oba publikovány ve sbírce), a další, řešící obdobnou problematiku.

Upozornil, že písemnosti byly zasílány z pracovní e-mailové adresy pracovníka pověřeného vyřízení věci, nikoli prostřednictvím výpravy (elektronické adresy podatelny správního orgánu), jak vyplývá z prováděcí vyhlášky ministerstva vnitř. č. 259/2012 Sb. Zmocněnci žalobce nebyla žádná e-mailová zpráva od správního orgánu I. stupně v průběhu řízení doručena.

b) Porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu práva na dvojinstančnost řízení

Důvodnost této žalobní námítky opět odvozoval od nesprávného způsobu doručování písemností správním orgánem I. stupně, tedy vytýkal pochybení zachycená pod písm. a). Tuto námitku podrobně rozvinul s tím, že bylo-li následně doručováno na adresu bydliště zmocněnce a byla-li uplatněna tzv. fikce doručení s odkazem na ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“), postupoval správní orgán I. stupně v rozporu se zákonem.

c) Nesprávné zjištění skutkového stavu

Žalovanému vytýkal, že vycházel toliko z úředních záznamů a videozáznamu, přičemž tyto důkazy v žádném případě neprokazují protiprávní jednání žalobce.

Zmínil, že jako zástupce žalobce provedl „ohledání“ křižovatky a zjistil, že ne levé straně jízdního pruhu se nachází semafor upravující odbočování vlevo. Ten je také zachycen na videozáznamu, který zobrazuje jedoucí vozidlo žalobce z boku a červené světlo na semaforu pro odbočení vlevo. Žalobce však jel po ulici Sokolská rovně, kdy směr jeho jízdy reguloval semafor nacházející se na pravé straně jeho jízdního pruhu. V okamžiku projíždění křižovatkou bylo dle tvrzení žalobce rozsvíceno zelené světlo.

[3] Z vytýkaných důvodů, které zachycují pochybení žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně, žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí, neboť důvody pro jeho vydání nemají oporu ve správním spise. Požadoval s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), napadené rozhodnutí obou správních orgánů pro vady řízení zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Současně požadoval přiznat náhradu nákladů řízení.

[4] Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 5.2.2015. Shrnul žalobní námítky, provedl rekapitulaci průběhu řízení před správním orgánem I. stupně a odkázal na správnost svého rozhodnutí. Plně se odkázal na jím vydané rozhodnutí. V postupu policie a jejího zjištění a závěrů (jízda v křižovatce „na červenou“), a stejně tak v postupu správního orgánu I. stupně, neshledal žádná pochybení. K otázce doručování doplnil, že zmocněnci žalobce bylo doručováno nejprve na jím vyžádanou e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu, a to dne 15.1.2014. Oznámení o doručení nebylo odesláno, a proto bylo následně doručováno na adresu trvalého pobytu zmocněnce. Na obhajobu svého postupu při doručování z e-mailové adresy úřední osoby odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2014, č.j. 6As 218/2014-34. Dále připustil, že při opětovném předvolání k ústnímu jednání na den 10.3.2014 písemností ze dne 17.2.2014, bylo postupováno nesprávně, neboť elektronická adresa byla uvedena bez diakritiky (v krátké formě obecny@zastupce.eu). Následně jsou ve spise založeny dodejky osvědčující neúspěšnost doručování na – v minulosti zmocněncem původně vymíněnou adresu – do Španělska. Zmocněnec byl poté kontaktován na adresu trvalého bydliště. Rozhodnutí žalovaného bylo odesláno na adresu zmocněnce s diakritikou, potvrzení o doručení písemnosti zasláno nebylo (§ 19 odst. 8 správního řádu), a proto bylo rozhodnutí o odvolání doručeno na adresu trvalého pobytu, která v té době byla zjištěna, tedy. Po uplynutí úložné doby byla písemnost vložena do schránky, k doručení rozhodnutí došlo fikcí dne 4.9.2014. Samotný přestupek spáchaný žalobcem byl řádně zadokumentován, jak vyplývá ze správního spisu. Setrval na správnosti svého rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

II. Skutková zjištění, průběh jednání před soudem dne 25.11.2015 a přijatý závěr

[5] Krajský soud poté přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům. K věci bylo nezbytné nařídit jednání a to z důvodů, které budou objasněny níže.

[6] Ze správního spisu soud ověřil tento skutkový stav věci. Podle „Úředního záznamu“ ze dne 15.10.2013, který zpracoval dopravní inspektorát Policie České

republiky, Územní odbor Hradec Králové, a „Oznámení o přestupku“ z téhož dne, se měl žalobce dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, když dne 26.9.2014, v 19:18 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, registrační značka, v Hradci Králové na křižovatce ulic Brněnská a Sokolovská, přičemž nerespektoval signál s červeným světlem „Stůj“, o čemž svědčí policí pořízený videozáznam. Řidič odmítl záznam o přestupku podepsat.

[7] Ve správním spise jsou uvedeny úřední osoby oprávněné provádět úkony ve správním řízení, mezi nimi je rovněž A. M., která věc projednala a vydala rozhodnutí. Řízení o přestupku pokračovalo dne 18.11.2013 vydáním Příkazu, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku a uložil mu pokutu (viz bod [1]). Následně doručil zmocněnec žalobce plnou moc k zastupování a současně podal proti uvedenému rozhodnutí odpor. V něm požádal o doručování písemností na adresu obecny@zastupce.eu.

[8] Vyrozumění ze dne 15.1.2014, o předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 6.2.2014, správní orgán I. stupně téhož dne doručoval na e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu. Tato skutečnost vyplývá z údajů uvedených na čl. 23 správního spisu, přičemž předvolání bylo odesláno z pracovní adresy A. M., tedy z e-mailové adresy pracovníka oprávněného provádět úkony ve správním řízení. Na čl. 25 správního spisu je založena zpětná reakce, z níž se podává, že „**cíl neodeslal oznámení o doručení**“. Ze spisu nelze seznat důvody, pro které v původně inzerovaný termín ústní jednání neproběhlo. Tato skutečnost však nemá vliv na celkové posouzení případu. Dále byl zmocněnec žalobce předvolán na termín ústního jednání 10.3.2014, opět z pracovního e-mailu A. M. E-mail byl vypraven dne 17.2.2014, ovšem na adresu zmocněnce bez diakritiky (obecny@zastupce.eu). Ani v tomto případě nedošlo k potvrzení přijetí písemnosti, proto správní orgán doručil předvolání (opět fikcí) na adresu bydliště zmocněnce (§ 19 odst. 8 správního řádu). Současně do spisu založil kopie vrácených písemností, které se v jiných případech pokoušel doručovat zmocněnci do Španělska, na adresu jím uvedenou jako adresu pro doručování. Tím dokladoval, a posléze objasnil, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že na této adrese je zmocněnec nekontaktní.

[9] Dne 10.3.2014, poté, kdy ve věci proběhlo jednání bez přítomnosti žalobce i jeho zmocněnce, vydal správní orgán I. stupně meritorní rozhodnutí. Jeho doručování probíhalo podle výše popsaného modelu. Při vyznačení právní moci na předmětném rozhodnutí vycházel správní orgán z ust. § 24 odst. 1 správního řádu, tedy uplatnil fikci doručení a vyznačil právní moc.

[10] Dne 28.3.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno zmocněncem žalobce podání s názvem odvolání a připojen tento text: *“Odvolávám se do neoznámeného rozhodnutí vydaného ve věci uvedené spisové značky. Žádám o jeho zaslání a poskytnutí informace o řízení, spolu s vysvětlením vzniklé situace.”*

[11] Následuje výzva k odstranění vad podání, která byla opět doručována již popsaným způsobem – na e-mailovou adresu bez diakritiky, posléze pak poštou na adresu bydliště zmocněnce. Spis byl po uplynutí lhůty pro doplnění odvolání předložen žalovanému k rozhodnutí. Ten vydal dne 20.8.2014 rozhodnutí (viz bod [1]), které učinil žalobce předmětem žaloby. Krajský soud podotýká, že rozhodnutí o odvolání bylo doručováno na e-mailovou adresu zmocněnce se správnou diakritikou.

[12] Krajský soud nařídil ve věci ústní jednání, neboť jednak považoval za nezbytné provést důkaz obsahem vloženého videozáznamu, jednak si vyžádal k otázce funkčnosti a synchronizace světelného značení na předmětné křižovatce doplňující stanovisko žalovaného.

[13] Při jednání krajský soud podrobně zopakoval průběh jednání před správními orgány, a to zejména ve vztahu k otázce doručování písemností. Dále k důkazu přehrál videozáznam pořízený policisty v době spáchání přestupku. Zjistil, že na videozáznamu je na křižovatce semafor určený pro odbočení vlevo, na kterém svítí červené světlo v době, kdy žalobce projížděl křižovatkou směrem přímým. Světelná signalizace ve směru přímé jízdy žalobce na videozáznamu vidět není, neboť ten byl pořízen z takového místa, které vylučuje zachycení světelných signálů pro přímý směr. Při znalosti místních poměrů je ovšem nutno konstatovat, že s ohledem na složitou a velmi vytíženou křižovátku se jedná o jedno z poměrně vhodných míst. Správním orgánům lze v tomto ohledu vytknout, že zjevně spoléhaly na „místní znalost poměrů“, neboť videozáznam sám o sobě prokazuje červené světlo toliko pro odbočení vlevo. Odpověď, jaká byla v daný moment situace na pozici žalobce, který jel rovněž, však videozáznam bez znalosti této křižovátky nedává. Za účelem odstranění pochybností vyžádal krajský soud stanovisko žalovaného, resp. kompetentního orgánu včetně požadavku na objasnění stavu světelné signalizace v době spáchání přestupku.

[14] Na počátku jednání soudu zástupce žalobce zpochybnil kompetentnost pověřené pracovnice žalovaného za žalovaného jednat na základě pověření vedoucího správního orgánu, které při jednání předložila. K této námitce krajský soud odkazuje na **rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14.5.2015, č.j. 7As 83/2015-60**, které dává odpověď na všechny vznesené námitky vztahující se k osobě pověřené pracovnice žalovaného.

[15] V průběhu řízení, a rovněž v závěrečném návrhu, zástupce žalobce namítl, že v rozhodnutí není dostatečným způsobem popsán skutek žalobci kladený za vinu. Tuto výhradu velmi květnatě rozvedl s tím, že ani důkaz videozáznamem v kombinaci se zprávou ředitele Technických služeb žalobcovu vinu neprokazují. Dále setrval, a stejně tak bohatě rozvedl, na v žalobě uvedených námitkách ohledně způsobu doručování písemností správním orgánem I. stupně (z pracovní adresy určené pracovnice a nikoli z adresy elektronické podatelny, dále doručování na nevyžádanou elektronickou adresu – bez diakritiky, zpochybnění fikce doručení).

[16] K námitce týkající se pochybení správního orgánu I. stupně, který nesprávně doručoval písemnosti z elektronické adresy A. M., úřední osoby oprávněné provádět úkony ve správním řízení, a rovněž neopatřil písemnosti uznávaným elektronickým podpisem dle § 11 odst. 2 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, krajský soud rovněž odkazuje na příléhavé rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20.5.2015, č.j. 4 As 76/2015 – 37.

„V případě této námitky zdejší soud poukazuje na rozsudek ze dne 15. 12. 2014, č. j. 6 As 218/2014 - 34, v němž Nejvyšší správní soud k argumentaci stěžovatele týkající se odeslání rozhodnutí z nezpůsobilé e-mailové adresy žalovaného judikoval, že z § 18 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu

spisové služby, opírajícího se o zmocňovací ustanovení § 70 odst. 1 písm. i) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nelze dovodit povinnost správního orgánu odesílat písemnosti pouze z elektronické adresy podatelny správního orgánu; s odesláním písemnosti z elektronické adresy zaměstnance výpravny správního orgánu zákon nespojuje důsledek v podobě neúčinnosti odeslání, resp. doručení zprávy na elektronickou doručovací adresu (e-mail) účastníka. Nepotvrdí-li adresát převzetí takto odeslané písemnosti nejpozději následující pracovní den po jejím odeslání, postupuje se podle § 19 odst. 8 správního řádu z roku 2004 a uzavřel, že „nelze přisvědčit námitce, že odeslání zprávy ze služebního e-mailu pracovnice podatelny, namísto e-mailu elektronické podatelny, samo o sobě zakládá právní nejistotu v doručování. Závěry uvedené ve výše uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu tedy žádným způsobem nepodporují tvrzení stěžovatele, že aby byl pokus o doručení platný, muselo by být zřejmé, že byl vypraven z oficiální elektronické adresy úřadu, tj. podatelny. Z rozsudku sp. zn. 6 As 218/2014 je naproti tomu zřejmé, že postačuje odeslání z pracovního e-mailu pracovníka správního orgánu (úřední osoby), jak tomu bylo i v posuzované věci.

Podle žalobce tak nelze dovozovat účinky doručení na adrese trvalého pobytu zmocněnkyně. Vytisknutá zpráva z programu Microsoft Outlook, která má dokládat odeslání e-mailu zmocněnkyni žalobce podle žalobce neprokazuje, že by se správní orgán prvního stupně o odeslání elektronické zprávy skutečně pokusil. Zmocněnkyni žalobce žádná e-mailová zpráva od správního orgánu prvního stupně doručena nebyla. Žalobce dále namítal, že i pokud by zpráva skutečně opustila server správního orgánu prvního stupně, nejednalo by se o doručování v souladu s právními předpisy, neboť zpráva nebyla odeslána z elektronické adresy elektronické podatelny, ale z osobního e-mailu úřední osoby R. T. Na e-mailovou zprávu odeslanou jiným způsobem než z elektronické podatelny nemůže být podle žalobce nahlíženo jako na zprávu vypravenou v souladu s právními předpisy, a nelze ji tudíž považovat za pokus o doručení na elektronickou adresu sdělenou účastníkem řízení. Předmětná e-mailová zpráva nadto nebyla v rozporu s § 69 odst. 3 správního řádu opatřena zaručeným elektronickým podpisem.

Zmocněnkyně žalobce se navíc nemohla o případné e-mailové zprávě ani dozvědět, neboť má vyhrazenou elektronickou adresu toliko pro komunikaci se správními orgány, na které má nastavený SPAM filtr tak, že přijme pouze elektronicky podepsané zprávy, jejichž odesílatelem je elektronická adresa elektronické podatelny úřadu, nikoli adresa jiné osoby, čímž zmocněnkyně eliminuje doručování nevyžádané pošty.

Podle žalobce tak nemohlo dojít k doručení fikcí podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť takovému doručení musí předcházet uložení písemnosti podle § 23 správního řádu, které je přípustné jen tehdy, když nebyl adresát zastížen při doručování podle § 20 správního řádu. Zmocněnkyni žalobce žádné rozhodnutí doručeno nebylo, pouze byla pracovníkem správního orgánu prvního stupně informována o vydání rozhodnutí a v důsledku toho zmocněnkyně podala z právní opatrnosti odvolání proti neoznámenému rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně. Za situace, kdy správní orgán neučinil žádný pokus o vypravení písemnosti na doručovací elektronickou adresu zmocněnkyně žalobce, nemohlo být rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno uložním při doručování na adresu trvalého pobytu.

Z výše uvedeného tak je zřejmé, že oprávněná úřední osoba správního orgánu prvního stupně R. T. dne 3. 4. 2014 odeslal ze svého pracovního e-mailu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zmocněnkyni stěžovatele. Tato skutečnost jasně vyplývá z výpisu poštovního klienta tohoto pracovníka založeného ve správním spisu. Tento postup je v souladu s § 19 odst. 3 správního řádu, neboť zmocněnkyně stěžovatele výslovně požádala o doručování úředních písemností na svůj e-mail. Nelze proto přisvědčit námitkám stěžovatele, podle kterých chybí věrohodný důkaz o vypravení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na e-mail zmocněnkyně stěžovatele. Zmocněnkyně stěžovatele však převzetí doručované zprávy nepotvrdila zprávou podepsanou jejím uznávaným elektronickým podpisem, ani jiným způsobem, přestože z výpisu z poštovního klienta založeného ve správním spisu vyplývá, že jí bylo rozhodnutí do její e-mailové schránky prokazatelně doručeno. Důvodná tudíž není ani námitka stěžovatele, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebylo jeho zmocněnkyni doručeno na její e-mail. Správní orgán prvního stupně proto doručoval své rozhodnutí v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu tak, jako by zmocněnkyně stěžovatele o doručování na svou elektronickou adresu (e-mail) nepožádala a doručoval ji proto své rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu jejího trvalého pobytu (§ 20 odst. 1 správního řádu), kde nebyla při doručování zastížena. Zmocněnkyně stěžovatele proto byla vyzvána k vyzvednutí zásilky, bylo ji zanecháno poučení.“

[17] Výše odkazované pasáže z textu rozsudku Nejvyššího správního soudu rovněž dávají odpověď i na otázku způsobu doručování písemností na adresu bydliště zmocněnce žalobce. První písemnost, předvolání na ústní jednání na den 6.2.2014, byla zmocněnci žalobce doručována na elektronickou adresu s diakritikou, z pracovního e-mailu A. M. Přijetí písemností nebylo potvrzeno způsobem a ve lhůtě vyžadované v ust. § 19 odst. 8 správního řádu. Tato skutečnost opravňovala správní orgán I. stupně nadále doručovat tak, jako by zmocněnec o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Tímto způsobem správní orgán postupoval, zmocněnec žalobce si na adrese bydliště nicméně písemnosti nevyzvedával. Pokud nad rámec této povinnosti činil správní orgán pokusy o doručení na elektronickou adresu zmocněnce v nesprávné podobě (bez diakritiky), jednalo se o úkony nadbytečné a jako takové nemohly mít na správnost doručování poštou, včetně následků spojených s fikcí doručení, vliv (§ 24 odst. 1 správního řádu).

[18] K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 13.8.2015, č.j. 9As 60/2015-39 následovně: „*Ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu je nutné vykládat tak, že správní orgán je povinen zasílat na požadovanou elektronickou adresu pouze první písemnost v řízení zasílanou adresátovi, resp. první písemnost zasílanou adresátovi od okamžiku, kdy tento požádal o doručování písemností na elektronickou adresu. Pokud účastník převzetí této písemnosti nepotvrdí, je správní orgán oprávněn veškeré další písemnosti tomuto adresátovi zasílat rovnou tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Není tedy povinen se opětovně pokoušet o doručení písemnosti na elektronickou adresu adresáta.“*

[19] Po objasnění těchto námitek přechází krajský soud k posouzení samotné otázky týkající se důvodnosti potrestání žalobce za vytýkaný přestupek. Námitku nekonkrétnosti a nedostatečné specifikace přestupku považuje krajský soud za účelovou a lichou. Dle přesvědčení soudu je zcela evidentní a nesporné, kde, kdy a

jaký přestupek žalobce spáchal, jaká konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu porušil včetně odkazu na platnou právní úpravu. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je jasně uvedeno, že žalobce „dne 26.9.2013 v 19:18 hodin řídil v Hradci Králové, na křižovatce ulic Brněnská a Sokolská, osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, registrační značky X a při účasti na provozu na pozemních komunikacích se neřídil jeho pravidly, když nerespektoval světelné signalizační zařízení s červeným světlem Stůj!“

[20] K samotným důkazům obsaženým ve správním spise musí krajský soud dodat, že správní orgány (a stejně tak na místě zasahující policisté), vycházely ze situace zachycené na videozáznamu a ze znalosti „místních poměrů“ dané křižovatky. Je nutno připustit, že videozáznam sám o sobě by nemohl být dostatečným důkazem pro dokladování žalobcova přestupku. Co bylo žalobcovi kladeno za vinu, jakého porušení předpisů se dopustil, o tom nicméně není pochybností. Žalobce netvrdil, a ostatně ani nemohl, neboť byl zasahujícími policisty zastaven bezprostředně po spáchání přestupku, že vozidlo neřídil. Co se zjištěného přestupku týká, tak jediná žalobcova obrana spočívala v tvrzení, že ačkoli signalizační světlo pro odbočení vlevo svítilo červeně, světlo ve směru jeho jízdy umožňovalo průjezd křižovatkou, neboť na něm svítila zelená. Jiná námitka k samotné podstatě přestupku vnesena v žalobě nebyla, a nemohla by být jiná ani v průběhu řízení před správními orgány. Krajský soud proto doplnil dokazování o zprávu ředitele Technických služeb Hradec Králové, tedy správce světelné křižovatky K 20 Brněnská – Sokolská, ze dne 9.11.2015. Z textu zprávy se podává, že křižovatka „pracuje v režimu koordinace v programu 90 vteřin“. V případě žalobce není možné, aby v jeho směru svítilo zelené světlo, neboť by se jednalo o tzv. kolizní stav, který je programově ošetřen. K této zprávě je přiložen plánec situace křižovatky, fázové schéma, ve kterém pracuje světelná signalizace a signální program platný od 30.5.2002. Z provedených důkazů vyplývá, že v tomtéž režimu pracovala tedy světelná křižovatka i v době přestupku spáchaného žalobcem. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že žalobce projížděl křižovatkou na červenou, neboť z předložených důkazů je logické, že svítí-li červené světlo pro odbočení vlevo, musí zákonitě svítit červené světlo rovněž pro jízdu rovně. Pokud by tomu tak nebylo, jak se hájil žalobce, pak by se vozidla přijíždějící na křižovátku zprava a mající zelené světlo, nutno musela střetnout s vozidly ve směru jízdy žalobce, která pokračují rovně ve směru Sokolské ulice. Tím by nastala ona „kolizní situace“, která je zmíněna v odkazované zprávě.

[21] V tento moment je krajský soud přesvědčen, že se vypořádal s námitkami žalobce a může tak uzavřít, že žalobce se vytýkaného přestupku bez jakýchkoli pochybností dopustil. Dílčí nedostatek v dokazování před správními orgány krajský soud v řízení o žalobě doplnil. Z výsledků jednání lze jednoznačně uzavřít, že žalobce vytýkaný přestupek spáchal. O tom, že žalobci bylo známo, že správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, svědčí včasné, byť blanketní, odvolání. Návrhy na doplnění dokazování, které v průběhu jednání před soudem přednesl jeho zástupce, tak nemohly v žádném směru přispět k objasnění a doplnění závěru krajského soudu o žalobcově vině (§ 52 odst. 1s.ř.s.).

[22] Krajský soud uzavírá, že závěry žalovaného obsažené v přezkoumávaném rozhodnutí, které byly doplněny o důkaz provedený při jednání soudu, lze akceptovat

jako správné a souladné se zákonem. Žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítnul s odkazem na § 78 odst. 7 s. ř. s.

III. Náklady řízení

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný žádné náklady řízení neuplatňoval.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové 30. listopadu 2015

JUDr. Marcela Sedmíková, v. r.
samosoudkyně